

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 583

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ.—Μετάφρασις Α. Β.

ΔΥΟ ΛΗΣΜΟΝΗΘΕΝΤΕΣ ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου.
ΣΑΙΣΠΗΡ: Βίος καὶ ἔργα αὐτοῦ, ὑπὸ Μιχ. Ν. Δαμιράλη.

Η ΕΝ ΤΑΪΓΑΝΙΩ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ὑπὸ Ἀθ. Ο. Λυκαρδοπούλου.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΔΥΣΣΗΣ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Παστέρ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν τῇ Γερικῇ Ἐφημερίδι τοῦ Μονάχου τὸ πρῶτον, εἴτα δ' εἰς πλείστας γερμανικὰς ἐφημερίδας ἐκ τῶν ἐγκριτοτάτων μετενεχθὲν, ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ διδάκτορος Σέππ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ καταγωγή τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων.» Ὁ συγγραφεὺς, μετὰ πολλοῦ πείσματος πολέμων τὰς θεωρίας τοῦ Φαλμεράιερ καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ περὶ ἐκσλατισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, πειρᾶται διὰ πλείστων παραδείγματων ν' ἀποδείξῃ τὴν ὁμοιότητα τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἀνευρίσκων ἐν αὐτοῖς τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν προγόνων τῶν. Πρωτοτύπων μεταξὺ τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ εἶνε τὸ εἶξῃ: «... Ἕλλην οὐδέποτε ἀνέχεται μαστίγων. Καὶ τολμᾷτε (ἀνακράζει ὀργίλος) ἰσχυρίζεσθαι: ὅτι ἀπὸ Σλαύων κατὰγονται οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τῶν Σλαύων, τῶν ἐν τῇ μαστιγῷ εἰδισμένων καὶ δὴ ἐπὶ ταύτῃ εὐγνωμονούντων.» Ἐξαιρετικῶς κατωτέρω τῶν ὀλιγάρκειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποφαίνεται ὅτι: «Ὁ Ἕλλην χορταίνεται ὅπου ὁ ὄνος πεινᾷ.» Τελειῶν δὲ συμπεραινεῖται: «Ἐὐὲν ἐπισκοπήσῃ τις ὅτι, μόνον αἱ Ἀθῆναι κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ νέους χρόνους παρήγον αἱ Ἀθῆναι κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ νέους χρόνους παρήγον ἐν τοῖς γράμμασι, τῇ τέχνῃ, ἐν παντὶ ὅτι ἀνάγεται εἰς τὴν διανοητικὴν ἐργασίαν θαρρύντως θά εἴπῃ: Ἡ πόλις αὕτη μόνη ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς μορφώσεως τῆς ἀνθρωπότητος πολλῶν πλείονα ἢ τὸ ἑκατὸν ἀριθμοῦν ἑκατομμύρια κατοίκων κολλοσσάων σλαυικῶν ἔθνος!»

Τὸ ἐν τῇ Ἑστία τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν διήγημα τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Γεωργίου Δροσίνου Ἀμαρυλλεῖς δημοσιεύειν πρό τινας ἐν γερμανικῇ μεταφράσει δημοσιεύεται προσεχῶς καὶ ἀγγλιστὶ μεταφρασθὲν ὑπὸ τῆς λογικῆς ἑστίας. Ἐπισθῶν Ἐδμουντ, τῆς γνωστῆς μεταφραστρίας ἑλληνικῶν ποιημάτων. Γερμανιστὶ δὲ ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐν τῇ φιλολογικῇ παραρτήματι τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Φραγκφούρτης» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Βόλφτ ἑτερον διήγημα αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑστία ἄλλοτε δημοσιεύειν Αἰ δύο Ἀμυγδαλαί.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς γερμανιστὶ περισπούδαστος πραγματεία «Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης» (Die Aussprache des Griechischen) ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίῳ διαπρεποῦς λογίου καὶ θερμοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐδουάρδου Ἑγγελ, τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως τῶν «Ἑλληνικῶν ἐκρινῶν ἡμερῶν.» Ἐν προσεχέϊ φύλλῳ τῆς Ἑστίας θέλομεν δημοσιεύσῃ ἐκ τοῦ νέου τούτου ἔργου μεταφράζοντες σελίδας τινὰς

ἐν αἷς μετὰ χάριτος ἐκτίθεται τὸ πῶς ἐπενοήθη ἡ ἑρασιμανὴ προφορὰ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀκαταμαχῆτως ἀποδεικνύεται τὸ ἀβάσιμον καὶ δὴ γελοῖον αὐτῆς. Περὶ τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος, μεθ' οὗ θέλει ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ λογίων, μαρτυρεῖ αὕτῃ ἡ τῶν «Ἑλληνικῶν Ἑαρινῶν ἡμερῶν» ὑποδοχὴ, περὶ ὧν ἐνθουσιώδεις κρισεῖς ἐγράφησαν ὑπ' ὀλοκλήρου τοῦ γερμανικοῦ καὶ ἀλλοδαποῦ τύπου, μεταφράσεις δ' αὐτῶν ἐδημοσιεύθησαν ὀλλανδικῇ καὶ ἀγγλικῇ, προσεχέστατα δὲ καὶ γαλλικῇ παρασκευάζεται. Ὁ κ. Ἑγγελ σκοπεῖ κατὰ τὸ ἔαρ νὰ κατέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως περιηγηθῇ τὰς Κυκλάδας καὶ τὴν Κρήτην καὶ δημοσιεύσῃ περιγραφὰς τῶν νήσων τούτων.

Ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει τοῦ ἀρτισυστάτου περιοδικοῦ συγγράμματος *Revue d'histoire diplomatique*, δημοσιευμένου ἐν Παρίσις ὑπὸ νέου ἱστορικοῦ συλλόγου, ἐξεδόθη τὸ πρῶτον μέρος διατριβῆς τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Δημ. Βικέλα ἐπιγραφῇν φερούσης «Ἡ ἔδρυσις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ.»

Ἐν τῷ ἐπ' ἐσχάτων ἐκδοθέντι τεύχει τῶν *Monuments Grecs* τοῦ ἐν Παρίσις Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐλληνικῶν μελετῶν ἐδημοσιεύειν δ' ἐκ τῆς περὶ τῆς ἀθηναϊκῆς τριήρεως ἀξιοσπουδάστου αὐτοῦ συγγραφῆς γνωστῆς Γάλλου ἀρχαιολόγου Cartault σπουδαίαν διατριβὴν περὶ ἀρχαίων τινῶν παραστάσεων πλοίων ἐπὶ ἀθηναϊκῶν ἀγγείων, συνοδευομένην ὑπὸ περιέργων εἰκόνων.

Περύργον μελέτην περὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Πομπηίᾳ ἐδημοσίευσεν ὁ Βέλγος λόγιος P. Willems, εἰδικώτερον ἀσχοληθεὶς περὶ τὰς ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς ὑπὸ τοῦ Βεσσουβίου καλυφθείσης ἀρχαίας ρωμαϊκῆς πόλεως σωζομένας ἐπιγραφάς.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ γερμανικοῦ Ρηνικοῦ Μουσείου ἐδημοσίευσεν ὁ ἡμέτερος κ. Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος Κερκαμεὺς νέας τινὰς ἀνεκδότους ἐπιστολάς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, εὐρεθείσας παρ' αὐτοῦ ἐν τινι χειρογράφῳ τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου.

Περύργον εὐρημα ἐγένετο ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν Φλαμινίαν ὁδὸν ἐγγύτατα τοῦ στενοῦ τοῦ Φούρλου καὶ τῆς σήραγγος τοῦ Βεσπασιανῶν. Ἐργάται σκάπτοντες εὗρον ὑπὸ τῇ νῆαν ὁδὸν μέγα πλῆθος κεκαυμένων αἰτών, κυμάτων καὶ ἄλλων ὀσπρίων. Κατὰ τινὰ τῶν ἐγγυφίων λογίων αὐτοῦ εὗρισκονται τὰ λείψανα τοῦ φρουρίου *Petra Pertusa*, ὅπερ ἀναφέρεται κατὰ τὸν γοθθικὸν πόλεμον καὶ ἐπυρπολήθη τῷ 570-571 μ. Χ. ὑπὸ τῶν Λογογυθάρων. Εὐρέθη δ' αὐτοῖσι καὶ λίθος τῆς ἐνεπιγραφῆς.

Ἐν τοῖς ἐρείπιοις ἀρχαίου τινὸς δωρικοῦ ναοῦ ἐν Ρηγίῳ τῆς Καλαβρίας μὴ ἀνασκαφεῖσι συστηματικῶς μέχρι τοῦδε, εὐρέθησαν ἀρχαῖα τινὰ ἀγγεῖα, ἀρχιτεκτονικὰ μέλη καὶ ἀξιοπερίεργον τεμάχιον πηλίνου εἰδωλίου, παριστάνοντος δύο ἐν σπουδῇ πρὸς τὰ δεξιὰ κινουμένης γυναικῆς. Τὰ εὐρήματα εἶνε ἀξιοσημείωτα ἕνεκα τῆς σπάνιως τῶν λειψάνων ἀρχαϊκῆς τέχνης ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Πυθαγόρου.

Ὁ ἐν Βερολίῳ βιβλιοθηκάρτος Βλνεντίνος Ρόζε ἐξέδωκεν ἀνέκδοτον βίον τοῦ ὁσίου Δαβὶθ Θεσσαλονίκης ἐκ χειρογράφου τινὸς τῆς ἐν τῇ Γερμανικῇ πρωτεύουσῃ βασιλικῆς βιβλιοθήκης. Ὁ δημοσιευθεὶς αὗτος βίος ἔχει μεγάλην ἀξίαν διὰ τὴν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας ἱστορίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡράτο ἐν Παρίσις ἡ ἐκδοσις περισπούδαστου συγγραφῆς, γαλλιστὶ μεταφραζομένης, περὶ τῆς ἱστορίας τῆς βυζαντινῆς τέχνης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ὁδησῷ πανεπιστημίου Ν. Κονδακῶφ. Ὁ δημοσιευθεὶς ἤδη πρῶτος τόμος, κοσμοῦμενος ὑπὸ ἱκανῶν εἰκόνων, περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τῆς βυζαντινῆς ἱστοριογραφίας (miniature), ἥτοι τῆς ἐν τοῖς χειρογράφοις ζωγραφικῆς. Τὸ βίον σύγγραμμα ἀποτελεσθήσεται ἐκ τεσσάρων τόμων. Τοῦ πρώτου τόμου προτάσσεται πρόλογος τοῦ ἐν Λειψίᾳ καθηγητοῦ Springer.

Ἐν Καὲν τῆς Γαλλίας ἀπέβλεψεν εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ὁ διάσημος νομομαθὴς Δεμολόμπ, καθηγητὴς ἐν τῷ νομικῷ

σχολείω τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ Δεμολὸν πῆτο γνωστὸς ἰδίως διὰ τὰς βελτίους αὐτοῦ μελέτας ἐπὶ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος.

— Ἐν Γάνδῃ τοῦ Βελγίου ἀπεβίωσεν ὁ ἐπιφανὴς καθηγητὴς τοῦ δικαίου, ἱστορικός καὶ πολιτειολόγος Κάρολος Δωρὰν, εἰς ἡλικίαν 76 ἐτῶν.

— Ἐν Ἰταλίᾳ συνηθέστατα αἱ καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρως αἱ θεατρικαὶ ἐφημερίδες συνειθίζουσιν νὰ λαμβάνουσιν ἀντὶ εἰδήσεων τὰς ἐπιγραφὰς μελοδραμάτων φημισθέντων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν. Οὕτως ὑπάρχει ἐφημερίς *Τροβατόρος, Πενναίνι, Ριγολέτος, Φρά-Διάδοχος, Μεφιστοφελῆς, Μινιόν*, κτλ. Καὶ ἤδη ἐξ μετὰ τὸν θρίαμβον, ὃν κατήγαγε τὸ νέον μελοδράμα τοῦ Βέρδι, ἀμέσως ἐξεδόθη ἐφημερίς ὁ *Θέλλος*.

— Ὁ πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐν Ἐδιμβούργῳ ἀποθανὼν λόρδος Gifford κατέλειπεν εἰς τὰ τέσσαρα Πανεπιστήμια τῆς Ἀγγλίας 80,000 λίρας στερλίνας πρὸς ἱδρύσιν ἐρῶν τῆς φιλοσοφίας τῆς θρησκείας.

Αἱ ἐν τῷ προϊστορικῷ τάφῳ τοῦ παρὰ τὸν Βῶλον χωρίου Δυμῆνι ἀνασκαφαί, αἵτινες ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ νομαρχοῦ Δαρίσσης κ. Κονδᾶκη καὶ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Κούση δραστηρίως ἐξακολουθοῦσιν, ἀπέφερον λίαν εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Ἀφ' οὗ ἀπεταίσθη ἡ πύλη τῆς εἰσόδου τοῦ τάφου, ἤρξατο ἡ ἐργασία τῆς καθάρσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, εὐρέθησαν σκελετοὶ ζώων, πτηνῶν καὶ ὀστὰ ἀνθρώπων, πρὸς τοῦτοις δὲ χαλκῶν ἀγγείων φέρον ἐπιγραφὴν «Στέργιος Ἰεωργος 1791». Πάντα ταῦτα τὰ ἀντικείμενα προσωρμίσθησαν ὅσον μεταγενεστέρως ἐποχῆς. Πρῶτον εὗρημα, μετὰ τὴν ἐντελὴ ὅσον ἔνεστιν ἀποκάθαρσιν τοῦ τάφου ἀπὸ χωμάτων καὶ πετρῶν, ὑπῆρξεν ὁ τάφος νηπίου. Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ εἶχεν ὑποστῇ καὶ σκελετὸν, διεσπῆθη δὲ μετὰ τὸ ὅσπου τῆς κάτω σιαγόνης μετὰ τῶν νεοφυῶν ὀδόντων. Ἐντὸς τοῦ κοιλώματος, τοῦ ἐγκλειστοῦς τὰ ὀστά, εὐρέθησαν λείψανα τῶν κτερισμάτων χαλκᾶ, ὀξειδωμένα ὅμως καὶ ὀλοκλήρην, καὶ ἀγγείων τε συντετριμμένων. Κατοπὶν ἀνευρέθη ὁ σκελετὸς ἐτέρου νεκροῦ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γὰρ αὐτός. Ὁ σκελετὸς οὗτος εὐρέθη τεταμένος παρὰ τὴν πύλην, δεξιᾷ τοῦ εἰσερχομένου, ὑπ' αὐτὸν δὲ εὐρέθη χρυσοῦς δακτύλιος, ἐκ μετάλλου ἀρίστου, φέρων γλυφὰς ἐχθύναν πρὸς τοῦτοις ἀνευρέθη χρυσὸν ἄνθος λεπτοτάτης κατασκευῆς βράχος ὀκτὼ κήκων, δύο πόρπαι ἐξ ἡλεκτροῦ μέλανος, ἔχουσιν σχῆμα θαλασίου κογχυλίου ἐντελοῦς κατασκευῆς, ἄνδρα μεγαθύμου φαῖς, ἀποτελοῦσιν πιθανῶς περιδέραιον ἢ περιβραχιόνιον, θραύσματα ἀγγείων ἡμικαύστων, ὅσθα σχεδὸν ἀποσβεστωμένα, καὶ καλῶς διατηρημένα τεμάχια ἀγνώστου χρήσεως ἀντικείμενων, φερόντων γλυφὰς ὁμοίας πρὸς τὰς τῶν Μυκηναίων εὐρημάτων. Ἐκ τῶν ὁσῶν σώζονται ἀκέραιοι οἱ γόμφροι, ὧς καὶ ἡ κάτω σιαγὼν μετὰ πολλῶν ὀδόντων, μαρτυροῦντων, ὅτι ὁ τεθνεὺς εἶχε μέσην ἡλικίαν. Προβιολύσεις τῆς ἐρέυνης τοῦ τάφου ἀνεκαλύφθησαν μεταγενεστέρως καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ἥτοι ἄνθη χρυσᾶ, φύλλα χρυσοῦ, κοσμήματα ἐξ ἡλεκτροῦ διαφόρων τύπων καὶ τινα ἐξ ὕλης τινος ρητινώδους. Μεταξὺ τῶν εὐρημάτων τὰ μᾶλλον ἐμποιούμενα ἐντύπωσιν εἰσὶν αἱ χάνδραι, διὰ τὴν λεπτοτάτην αὐτῶν ἐργασίαν. Τὰ ἐξ ἡλεκτροῦ ἀντικείμενα εἰσὶ κομψότατα, ἀπομιμούμενα θαυμασίως τὰς κογχύλας. Τινὰ ἐκ τῶν χρυσῶν ἀντικείμενων ἀπομινοῦνται τὴν κόγχην ναυτίλου. Τὰ κοσμήματα πάντα εἰσὶ γυναικεῖα στολισμῶν πλὴν σπονδύλου ἐξ ἡλεκτροῦ, ὅστις πιθανῶς ἐχρηστέμενος ὡς λαβὴ ράβδου. Οἱ ἐποπτεύοντες τῶν ἀνασκαφῶν ἀπήρτισαν ἐκ χανδρῶν φαειχρῶν χρώματος περιδέραιον καὶ ἐκ κοσμημάτων τινος χρυσοῦ, εὐρεθέντος εἰς πολλὰ ἀποτυπώματα. Ὁ κυριώτερος χαρακτήρ πάντων τούτων τῶν εὐρημάτων εἶνε ἡ ὁμοιότης τοῦ τύπου αὐτῶν πρὸς τὸν τῶν Μυκηναίων εὐρημάτων. Οἱ μέχρι τοῦδε ἐρευνηθέντες νεκροὶ εἰσι τρεῖς, ὡς φαίνεται δὲ οἱ νέκυες αὐτῶν ἔκαοντο ἐν τῷ τάφῳ. Τὰ τεμάχια τοῦλάχιστον τῶν ἀνευρεθέντων ἀγγείων εἰσι πάντα πυρρίκαυτα. Χάριν τῶν ἐν Δυμνίῃ ἀνασκαφῶν ἀπῆλθον εἰς Βόλον καὶ ὁ Γεν. ἑφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καθβαδίας μετὰ τινος τῶν ἐπαίρων τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου.

— Ἐν ταῖς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τὸν Ἐρεχθεῖον ἀνασκαφαῖς, ἐκτὸς τῶν ἀνευρεθέντων τεμαχίων τοῦ ἐξαπύλου πυλῶνος τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, ἀνευρέθη καὶ τὸ κιονόκρανον τοῦ γωνιαίου στυλοῦ. Ἀνεκαλύφθη δὲ προσέτι τεμάχιον ἐπιγραφῆς, γεγλυμένης διὰ χαρακτῆρων τῆς καλῆς

ἐποχῆς. Ἐν τῷ τεμαχίῳ τούτῳ, περιλαμβάνονται στίχοις ὁπὲρ τοὺς εἰκοσιν. ἀλλὰ κεκομμένους, περιλαμβανόμενοι αἱ λέξεις «ΔΙΣΧΥΛΟΣ ΕΙΔΙΔΑΣΚΕΝ». Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶνε χορηγικὴ, δημοσιευθεῖσα δὲ προσεχῶς ἐν τῇ «Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι». Ἡδὲ δὲ παρέχονεν περὶ αὐτῆς τὰς ἐξῆς πληροφορίες:

Μετ' ἔρηναν μᾶλλον ἐπισταμένην βεβαίηται, ὅτι ἐπὶ «ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΚΑΛΕΟΥΣ» ἐχαράχθη, πρόκειται δὲ κατ' ἀκολουθίαν περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς τραγῳδίας τοῦ «Ἀγαμέμνονος», ἥτις πράγματι ἐδιδάχθη ἐπὶ τοῦ ἄρχοντος τούτου, Ὀλυμπιάδῃ ὀδοκροστῇ, ἔπειτα δευτέρῳ ἐχορηγῇ δὲ Ξενοκλῆς ὁ Ἀφιδνεύς, οὗτινος ἐπίσης μέμνηται ἡ ἐπιγραφὴ.

— Ἀνεκομίσθη ἐπιστήμων ἐκ Κοπεγχάγης τῷ ἐνταῦθα γενικῷ προξένῳ τῆς Δανίας κ. Ασωνίδῃ Χατζηδημητρίῳ, ὅτι μέλλουσι νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ δαπάναις φιλομούσου πλουσίου ἀνδρός, τοῦ κ. Brassier C. Jacobsen fils ἐπιστήμονος καὶ καλλιτέχνη δανοῦ πρὸς ἔρευναν καὶ μελέτην τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, σκοποῦ ἔχουσα τὴν ἐν Δανίᾳ ἀναζωογόρησιν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης ἐνδοαφροπτοντος. Οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι θὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνός, καὶ ἐντὸς δύο μηνῶν θὰ ἐπισκεφθῶσι διαφόρους πόλεις τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος καὶ τινὰς τῶν νήσων. Τῆς ἐπιστημονικῆς δὲ ταύτης περιηγήσεως θὰ μετέσχουσιν πλὴν τοῦ εἰρημένου κ. Jacobsen οἱ κ. κ. Julius Lange, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου, H. Holm, καθηγητὴς ἐν τῇ βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν κλῶν τεχνῶν, Valdemar Schmidt καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου, Sophus M. Miller, ἑφορος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, Christian Jørgensen, καθηγητὴς τῆς ἐν Κοπεγχάγῃ σχολῆς (École metropolitaine) καὶ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Kampman. Τὸν κ. Jacobsen θὰ συνοδεύσῃ καὶ ἡ σύζυγος του.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν συνήλθεν ἡ Φιλοσοφικὴ σχολή, ὅπως ὑποδείξῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖο τῆς παιδείας καθηγητὴν διὰ τὴν ἑρᾶν τῆς Συγκριτικῆς Μυθολογίας. Ὡς τοιοῦτον ἡ σχολὴ διὰ ψήφων 15 κατὰ 6 ὑπέδειξε τὸν ὑψηλὴν τοῦ μαθήματος τούτου καὶ τμηματάρχην τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαίδευσως ἐν τῷ ὑπουργείῳ κ. Νικ. Γ. Πολίτην.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν κ. Κοκκίδης, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μετεωρολογικῶν του μελετῶν ἔδρυσεν δι' ἰδιωτικῆς αὐτοῦ πρωτοβουλίας μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς ἐν Κερκύρᾳ, Βώλῳ, Τριπόλει καὶ Καλλίμας, ἀναθέσας τὴν ἐργασίαν ταύτην εἰς τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις καθηγητὰς τῶν μαθηματικῶν.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς Γαλ. Σχολῆς κ. Φουκὰρ ἔλαβε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς περὶ τοὺς δύο πύργους τοῦ Πειραικοῦ τείχους, τοὺς ὑπὸ τὴν σημερινὴν Κρεμνυδαρὸν κατέμεινον. Εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἀφορμὴν ἔδωκεν ἡ ἀνεύρεσις δύο ἐπιγραφῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, δημοσιευθεῖσων ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ καθηγητοῦ κ. Ι. Χ. Δραγάτση. Ἡ ἀνασκαφὴ ἤρξατο γιγνομένη διὰ τῶν ναυτῶν τῆς ἐν Πειραιεὶ προσωρμισμένης γαλλικῆς ναυαρχίδος «Νικητρίδας».

— Κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῶν σχολείων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, τελομένην τὴν 30 Ἰανουαρίου, ἀπαγγέλλεται κατ' ἔθος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν σχολείων τούτων λόγος κατάλληλος εἰς τὴν σχολειακὴν ταύτην πανήγυριν. Ὡς θέμα τοῦ ἐρετεινοῦ τοῦ λόγου ὁ πεπαιδευμένος καὶ ἱκανὸς διευθυντὴς κ. Δ. Βενετοκλῆς ἔλαβε τὸν Σωκράτην, τὰ κατὰ τὸν βίον καὶ τὸ φιλοσοφικὸν αὐτοῦ σύστημα, ἅτινα σκιαγραφεῖ διὰ γενικῶν γραμμῶν, ἔξαιρων ἐν βραχυλογίᾳ καλλιπερὶ καὶ ζωηρᾷ τὰ ἔξοχα διδάγματα, ἅτινα παρέχει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁ βίος τοῦ Ἀθηναίου φιλοσόφου. Ὁ λόγος ἐξετυπώθη δαπάναις τοῦ φιλομούσου ὁμογενοῦς κ. Γ. Ἀ. θέρῳ ἵνα διανεμηθῇ δωρεὰν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας τῶν Σχολείων τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἑλληνικῆς Κοινότητος.

— Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ ἑκδοσις ἡμερησίας ἐφημερίδος τῶν εἰδήσεων ὑπὸ τὸν τίτλον «Καθημερινή». Ἡ νέα συνάδελφος ὑπόσχεται, ὅτι θὰ μεταδίδῃ ἰδίᾳ ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰς κυριώτερας εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ μὴ ἑμελούσα καὶ τὴν ἄλλην ὕλην, τὴν δυναμένην νὰ καταστήσῃ αὐτὴν τερπνὴν καὶ χρησίμην συνάμ.